

אגרת הרמב"ן

"שמע בני מוסר אביך, ואל תטש תורת אמן"

תתנהג תמיד לדבר כל דברך בנחת, לכל אדם ובכל עת, ובזה תנצל מן הפעס, שהיא מדה רעה להחטיא בני אדם.. וכאשר תנצל מן הפעס, תעלה על לבך מדת הענוה, שהיא מדה טובה מכל מדות טובות, ובעבור הענוה, תעלה על לבך מדת היראה..

וכאשר תחשב את כל אלה, תירא מבוראך ותשמר מן החטא, ובמדות האלה תהיה שמח בחלקך. וכאשר תתנהג במדת הענוה אז תשרה עליך רוח השכינה, וזיו כבודה, וחי עולם הבא.

ועתה בני דע ויראה, כי המתגאה בלבו על הבריות – מורד הוא במלכות שמים.

על כן אפשר לך איה תתנהג במדת הענוה, ללכת בה תמיד: כל דברך יהיו בנחת, וראשך כפוף; ועינך יביטו למטה לארץ, ולבך למעלה; ואל תביט בפני אדם בדברך עמו. וכל אדם יהיה גדול ממך בעיניך: ..

בכל דברך ומעשיך ומחשבותיך, ובכל עת – חשוב בלבך כאלו אתה עומד לפני הקדוש ברוך הוא ושכינתו עליך, כי כבודו מלא העולם. ודברך יהיו באימה ויראה, כעבד לפני רבו.

ותבטיש מכל אדם. ואם יקראך איש – אל תענהו בקול רם, רק בנחת כעומד לפני רבו...

תקרא האגרת הזאת פעם אחת בשבוע ולא תפחות, לקימה וללכת בה תמיד אחר השם יתברך, למען תצליח בכל דרכיך, ותזכה לעולם הבא הצפון לצדיקים. ובכל יום שתקראנה – יענוך מן השמים כאשר יעלה על לבך לשאל, עד עולם. אמן סלה.

